

*Termín dne
16.2.2009*

**Okresní soud v Ústí nad Labem, Kramoly 641/37, 401 24
Ústí nad Labem**

☎ 475247449

☎ 475247445

Fax: 475247446

V
(PC)

JUDr. Petr Kužvart
advokát
Za Zelenou liškou 967/B
Praha 4

V Ústí nad Labem, dne 12.02.2009

Věc: 52 Nc 11076/2008

oprávněného **Děti země - klub za udržitelnou dopravu
Cejl 48/50, 602 00 Brno**

zastoupeného **JUDr. Petr Kužvart, Za Zelenou liškou 967/B, 140 00 Praha 4**

proti
povinnému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, IČO: 70892156
Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem**

Vám podepsaný soud ve výše uvedené věci zasílá odvolání došlé soudu dne 3.2.2009.

S pozdravem

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ N. L.
pošt. příhrádka 124
PSČ 401 24

Za správnost vyhotovení:
Svatava Trnovcová

**Mgr. Alena Bernklau, v.r.
soudce**

Ústecký kraj

Krajský úřad, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
legislativně-právní odbor

Okresní soud v Ústí nad Labem
Kramoly 641/37
Ústí nad Labem
401 24

Datum: 30.1.2009
Evidenční číslo: 17836/2009
Jednací číslo: 15/LP/2009
Vyřizuje/linka: JUDr. Jan Svoboda/613
E-mail: svoboda.jan@kr-ustecky.cz

Ke sp. zn. 52 Nc 11076/2008-6

Krajskému soudu v Ústí nad Labem
Tř. Národního odboje 1274
400 02 Ústí nad Labem

prostřednictvím Okresního soudu v Ústí nad Labem

Právní věc

oprávněný : Děti Země - Klub z udržitelnou dopravu
povinný : Ústecký kraj, Krajský úřad Ústeckého kraje
ve věci : Nařízení exekuce rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 24.6.2008
č.j. MV-50751-2/ODK-2008

**Odvolání povinného
proti usnesení
Okresního soudu v Ústí nad Labem
č.j. 52 Nc 11076/2008-6 ze dne 5.1.2009**

dvakrát

Přílohy :
kopie rozhodnutí MV ČR č.j. MV-10968-3/OBP-S-2008 ze dne 30.1.2008
dopis povinného ze dne 6.12.2007 č.j. 6056/DS/07/211665/H2998
žádost o informace ze dne 29.11.2007 č.ev. 208315/2007

I.

Účastník řízení Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, označený výše jako oprávněný, podal k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem návrh na výkon rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra ČR ze dne 24.6.2008 pod č.j. MV-50751-2/ODK-2008.

Oprávněný návrhem požaduje exekuci k vymození povinnosti vyřídit žádost oprávněného o poskytnutí informace, evidovanou povinným (Ústeckým krajem) pod číslem evidenčním 208315/2007.

Okresní soud v Ústí nad Labem vydal ve věci exekučního návrhu dne 5.1.2009 usnesení č.j. 52 Nc 11076/2008-6. Provedením exekuce soud pověřil Mgr. Martinu Douchovou, soudního exekutora Exekutorský úřad Tábor.

Usnesení soudu o nařízení exekuce bylo Ústeckému kraji doručeno dne 19.1.2009.

II.

Ústecký kraj, z odvolacích důvodů uvedených níže, tímto podává v zákonné odvolací lhůtě proti usnesení Okresního soudu v Ústí nad Labem č.j. 52 Nc 11076/2008-6 ze dne 5.1.2009 odvolání proti celému rozsahu tohoto usnesení.

III.

Důvody pro podání odvolání proti předmětnému usnesení o nařízení exekuce je vada řízení spočívající v nedostatku podmínek řízení a další vady s následkem nesprávného rozhodnutí ve věci spočívající v nesprávném právní posouzení věci a v nesprávném skutkovém zjištění, které soud provedl z důkazů předložených spolu s návrhem oprávněného.

IV.

Ústecký kraj má za to, že soud v řízení o návrhu na nařízení exekuce měl, z důvodu samotné povahy rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR navrhovaného k výkonu, postupovat podle ustanovení § 275 odst. 2 o.s.ř., tj. měl přezkoumat tvrzenou vykonatelnost předmětného rozhodnutí. Podle uvedeného ustanovení občanského soudního řádu je soud oprávněn učinit si vlastní názor na správnost potvrzení o vykonatelnosti, vyznačenou vykonatelností není soud vázán.

Soud měl z právní úpravy provedené zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, z navržených důkazů, zejména pak z dopisu Ústeckého kraje ze dne 3.7.2008, seznat důvod k přezkoumání vykonatelnosti rozhodnutí. Soud mohl dojít k závěru o nevykonatelnosti rozhodnutí.

Vykonatelnost rozhodnutí spočívá v možnosti nuceně vymoci právními prostředky splnění příkazu. Takto chápáná vykonatelnost je vykonatelností exekuční a lze o ní uvažovat pouze tam, kde rozhodnutí ukládá povinnost něco konat, něčeho se zdržet nebo něco strpět. Rozhodnutí jsou meritorní (autoritativní stanovisko k věci projednávané v řízení) a procesní, která jsou vydávána k řešení otázek, vznikajících v průběhu řízení ./viz. str. 344, správní právo, obecná část, 5 rozšířené vydání, Dušan Hendrych a kolektiv, C.H.Beck, 2003/.

Rozhodnutí, k jehož výkonu byla nařízena soudem exekuce, je rozhodnutím podle ustanovení § 16a odst. 6 písmeno b) zákona č. 106/1999 Sb. a pro svoji povahu nelze takové rozhodnutí považovat za rozhodnutí ve věci samotné, není rozhodnutím konečným a nebyla jím uložena konkrétní povinnost.

Soud z provedených důkazů byl takto seznámen s následujícím :

- Ministerstvo vnitra ČR rozhodlo dne 24.6.2008 o tom, na základě kompetencí vymezených ustanovením § 16a odst. 6 písmeno b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, aby Ústecký kraj ve lhůtě 15 dnů vyřídil žádost o poskytnutí informací podanou občanským sdružením Děti země – Klub za udržitelnou dopravu, v jejím bodě a).

- Zákon č. 106/1999 Sb., vedle vyřízení žádosti o informace jejich odložením podle § 14 odst. 5 písmeno c) upravuje vyřízení žádosti o poskytnutí informace také řadou dalších způsobů, počínaje způsoby uvedenými v § 14, tj. odmítnutím podle § 14 odst. 5 písmeno b), poskytnutím informace podle § 14 odst. 5 písmeno d), dále způsobem uvedeným v § 3 odst. 6, tj. sdělením doprovodné informace a způsobem, kdy povinný subjekt poskytnutí informace odmítne podle § 15.

- Ministerstvo vnitra ČR v odůvodnění rozhodnutí při tom zmínilo více než jeden způsob možného vyřízení předmětné žádosti o informace, tj. poskytnutím informace nebo sdělením doprovodné informace o neexistenci informace, přičemž výslovně nevyloučilo ani jiný způsob vyřízení žádosti o informace jejím odmítnutím, které přichází v úvahu například z hlediska právní úpravy § 11 odst. 2 písmeno a) zákona č. 106/1999 Sb., tzn. pokud by se jednalo o informaci vzniklou bez použití veřejných prostředků.

Soud měl dle názoru Ústeckého kraje proto dojít na základě předložených důkazů k závěru, že:

- Vykonávané rozhodnutí nesplňuje základní zákonnou podmínku pro jeho exekuci – rozhodnutí není co do určení jeho obsahu a rozsahu ukládané povinnosti určité. Výkon takových rozhodnutí občanský soudní řád ustanovením § 261a odst. 1 zakazuje. Rozhodnutí neukládá jakým způsobem má být žádost o poskytnutí informací vyřízena, přičemž zákon č. 106/1999 Sb. upravuje více než jeden způsob vyřízení žádosti o informace (viz. výše). Rozhodnutí proto není materiálně vykonatelné.

- Rozhodnutí, ke kterému byla soudem nařízena exekuce, nenaplnuje znaky materiální vykonatelnosti:

- neobsahuje přesné vymezení obsahu práva a jím odpovídající povinnosti, jejichž splnění se vymáhá,
- neobsahuje přesný rozsah, v jakém má být splnění povinnosti vynuceno.

„Není-li možné z exekučního titulu náležitosti materiální vykonatelnosti uvedené v § 261a odst. 1 a 4 dovést ani s přihlédnutím k povaze věci nebo ke způsobu exekuce, ..., nemůže být takový titul způsobilým podkladem pro nařízení výkonu rozhodnutí ...“ / komentář k § 261a odst. 1 o.s.ř. – str. 1218, Občanský soudní řád, komentář – II díl, 6 vydání, Bureš, Drápal, Krčmář, Mazanec, C.H.Beck, 2003/.

- Ústecký kraj žádost o informace jejím odložením pro nedostatek své působnosti vyřídil jedním ze zákonem povolených způsobů. Tento způsob vyřízení byl Ústeckému kraji stejným ministerstvem při řízení o druhé části původní stížnosti potvrzen.

Důkaz:

kopie rozhodnutí MV ČR č.j. MV-10968-3/OBP-S-2008 ze dne 30.1.2008

- Vykonávané rozhodnutí není konečným rozhodnutím ve vztahu k adresátu výkonu veřejné správy, tj. není konečné ve vztahu k Dětem země – Klub za udržitelnou dopravu. Dětem země – Klub za udržitelnou dopravu nebylo předmětným rozhodnutím Ministerstva vnitra ČR přiznáno vůči Ústeckému kraji žádné konkrétní vykonatelné právo.

K povaze samotné věci a nepřipustnosti výkonu Ústecký kraj dále uvádí následující:

- Ústecký kraj nebyl povinen při vyřízení žádosti o informace porušovat zákon a to ani na základě rozhodnutí uvedeného ministerstva. Požadavek zákonnosti je obecnou základní zásadou (viz. ustanovení § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů) platnou pro výkon veřejné správy a vztahuje se podle ustanovení § 20 odst. 4 písmeno c) zákona č. 106/1999 Sb. i na posuzovaný případ.

- Pokud ministerstvo vyjádřilo ve věci konkrétního způsobu vyřízení žádosti o informace svůj názor, není tento názor právně závazný. Ostatně uvedené ministerstvo ani jednoznačný způsob vyřízení žádosti o informace v odůvodnění svého rozhodnutí neuvedlo, pouze roz-

vedlo možnosti přicházející podle něj do úvahy. Ústecký kraj v této souvislosti upozorňuje, že ministerstvo i v tomto odůvodnění rozhodnutí připustilo, že žádost o informace nevztahující se k působnosti povinného subjektu se podle zákona odkládají. Z odůvodnění rozhodnutí ministerstva je patrné, že podstatou věci je ve skutečnosti spor o zařazení určité záležitosti do působnosti Ústeckého kraje (samostatná a přenesená působnost) a nikoliv odložení žádosti o informaci.

- Oprávněnému (ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.) byla poskytnuta informace o tom, že povinný (ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.) nemá požadovanou informaci k dispozici (viz. níže). Povinný subjekt (Ústecký kraj) vedle tohoto sdělení však navíc žádost oprávněného o informaci i odložil. Ministerstvo vnitra ČR však hodnotilo sdělení o neexistenci požadované informace jako nejednoznačné. V podstatě ministerstvo vnitra požaduje, aby povinný neexistenci informace sdělil výslovně. Podstatou sporu je proto forma sdělení informace, nikoliv její obsah. Za dané situace ale není výkon rozhodnutí přípustný.

- Opakované vyřízení žádosti o informace jejím odložením pro nedostatek působnosti povinného subjektu, ačkoliv je takové vyřízení nadřízeným orgánem označeno jako nesprávné, ještě nedokládá, že povinný subjekt nesplnil uloženou povinnost.

- Základní podmínkou legálnosti nařízení výkonu uložené povinnosti je nesplnění uložené povinnosti. Ačkoliv soudy obecně nezkoumají zda povinný nesplnil dobrovolně svoji povinnost a vycházejí jen z tvrzení oprávněného, posuzují soudy, zda jsou naplněny podmínky řízení. Podmínka nesplnění uložené povinnosti nebyla oprávněným v posuzovaném případě spolehlivě doložena v situaci, kdy povinný subjekt činný na základě rozhodnutí ministerstva nepopíratelně byl (tato okolnost plyne z důkazu předloženého oprávněným). Argumentace uvedená oprávněným v návrhu exekuce sice logická je, není však věcně správná. Oprávněný v návrhu uvedl, že okolnost opakovaného odložení žádosti o informace po předchozím nařízení věc vyřídit sama dokládá, že se nejednalo o přípustné vyřízení žádosti, a proto povinný subjekt jemu uloženou povinnost vyřídit žádost o informace nesplnil. Tímto tvrzením oprávněný založil své právo domáhat se výkonu předmětného rozhodnutí. **Ústecký kraj zde, z pohledu argumentace oprávněného, uvádí, že není povinen na „příkaz“ nadřízeného orgánu porušit zákon, a proto, pokud Ústecký kraj i přes rozhodnutí nadřízeného orgánu věc žádosti o informace odložil pro nedostatek své působnosti, nelze takový jeho postup označit automaticky za nepřípustné vyřízení.** Soud si měl uvědomit, že povinný subjekt nemá podle zákona č. 106/1999 Sb. ve vztahu k rozhodnutí nadřízeného orgánu o stížnosti možnost podat opravný prostředek. Je třeba proto připustit, že povinný subjekt není povinen takové právně nezávazné stanovisko respektovat, jestliže by při takovém postupu došlo k porušení zákona. Názor ministerstva vtělený do odůvodnění rozhodnutí není ze zákona součástí rozhodnutí, jímž bylo a mohlo být rozhodnuto pouze o vyřízení, nikoliv již o způsobu vyřízení. Opakované vyřízení žádosti o informace stejným způsobem v daném případě proto neznamená nepřípustné vyřízení.

Ústecký kraj proto uvádí, že soud si učinil i nesprávný závěr ve věci nesplnění uložené povinnosti. Protože nesplnění uložené povinnosti je základní podmínkou řízení o nařízení výkonu uložené povinnosti a tato podmínka nebyla naplněna, má Ústecký kraj za to, že jsou splněny vedle zrušení odvoláním napadeného rozhodnutí soudu i předpoklady pro zastavení řízení.

Povinný v uvedené souvislosti informuje soud, že oprávněným požadovaná informace se nevztahovala k žádné záležitosti označené zákonem o krajích za samostatnou působnost kraje (viz. § 14 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů) a že požadovaná informace má vztah k vyhrazené působnosti státu (viz. § 9 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů). Ústecký kraj je názoru, že možnost zařazení takové záležitosti do samostatné působnosti kraje nadřízeným orgánem (ministerstvem vnitra) je v takových případech vyloučena. Nadřízený orgán v uvedeném případě nemá dostatek odvozené pravomoci k tomu, aby oproti zákonu č. 13/1997 Sb. přikázal takovou záležitost žalovanému do jeho samostatné působnosti. Ministerstvo vnitra však jednalo opačně, předmětnou záležitost označilo jako záležitost mající vztah k samostatné působnosti žalovaného a pouze z tohoto důvodu vydalo předmětné

rozhodnutí. Žalovaný poukazuje také i na zákonnou premisu (§ 14 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb.) stanovící, že do samostatné působnosti lze svěřit „vrchnostensky“ záležitosti výhradně zákonem.

Povinný sděluje soudu, že žádost oprávněného o informace vyřídil a ačkoliv jeho žádost odložil, požadovanou informaci (o existenci či neexistenci požadovaných informací) přesto poskytl tak jak si představuje Ministerstvo vnitra ČR. Oprávněnému sdělil, že výroky hejtmána kraje byly „.....učiněny v kontextu s míněním občanů Ústeckého kraje, a informací, které byly publikovány v tisku.“ O uvedeném však oprávněný soud již neinformoval.

Důkaz :

-dopis povinného ze dne 6.12.2007 č.j. 6056/DS/07/211665/H2998

-žádost o informace ze dne 29.11.2007 č.ev. 208315/2007

Žadatel o informace (oprávněný) byl proto již od počátku informován o tom, že hejtmán kraje učinil předmětné výroky v kontextu s míněním občanů kraje atd. Z takového sdělení lze normálně bez potíží pochopit prostou skutečnost, že výroky hejtmána byly učiněny v souvislosti s míněním občanů. Nic míň, nic víc. Logickým výkladem, vycházejícím z takového sdělení, pak dospějeme k jedinému možnému závěru: hejtmán kraje nečerpal z žádné žalobcem požadované studie, analýzy atd.

Povinný proto namítá, že ve věci nelze vést výkon rozhodnutí také z důvodu, že požadovaná informace, jejíž poskytnutí je sledováno podáním návrhu na exekuci, byla již oprávněnému sdělena a to v době před podáním návrhu na exekuci. Je proto názoru, že soudem nařízený výkon rozhodnutí je nepřipustný.

Ústecký kraj má za dané situace za to, že vykonávací institut, zajišťující vymahatelnost práva, byl v daném případě oprávněným využit nad rámec smyslu právní úpravy, přičemž by bylo možno uvažovat i o tom, že touto cestou je sledován jiný cíl, než získání vlastní požadované informace.

V.

Povinný z důvodů uvedených výše navrhuje soudu, aby rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Labem č.j. 52 Nc 11076/2008-6 ze dne 5.1.2009 o nařízení exekuce, jímž bylo povinnému zakázáno nakládat se svým majetkem a jímž byl provedením exekuce pověřen soudní exekutor Mgr. Martina Douchová, Exekutorský úřad Tábor, zrušil v celém jeho rozsahu pro nedostatek podmínek řízení a jeho neodstranitelné vady. Současně soudu navrhuje, aby rozhodl o zastavení předmětného řízení.

Náklady řízení povinný neuplatňuje.

Ústecký kraj předkládá jím navrhované důkazy v kopiích, originály byly poskytnuty pro účely řízení o správní žalobě na nečinnost vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 Ca 195/2008.

JUDr. Jan Svoboda
na základě pověření
(založeno ve spisu soudu)